

Jeg venter og haaber selvfølgerig, at naar der skulde vise sig nogen Mulighed for at faae noget Positivt ud af det Hele, vil den finantsielle Side af Sagen ikke blive forglemt af det paagjældende Udvalg; men jeg skal dog tillade mig at bemærke, forsaavidt man har fremsat Bemærkninger om, at der ikke fra Regeringens Side er fremkommet nogen egentlig finantsiel Oversigt med Hensyn til alle de militære Bevillinger, at jeg i Grunden har troet, at der i denne Henseende havde dannet sig en Praxis, som maatte betragtes som godtjendt af Thinget og fra Thingets Formands Side. Jeg er indrer, at da jeg i 1873 havde den Ære at forelægge Folkethinget forskjellige militære Lovforslag, som vare af stærkt indgribende Betydning, Forslag til en Forandring af Hærens Ordning, Forslag til en Forandring af Flaadens Ordning, og Forslag om extraordinære Bevillinger for Hærens og for Flaadens Vedkommende, hvilke Forslag gik ud paa, at de skulde gennemføres, som efter Regeringens bedste Overbevisning var det mest Paatrængende, og som man derfor ønskede at faae gennemført i Løbet af de første 6—8 Aar, idet man saa vilde overlade Fremtiden efter de 8 Aars Forløb at tilføie det, som da maatte skjønnes nødvendigt, blev der fra flere Medlemmers Side gjort den Bemærkning: Hvor er Finantsministeren? Der blev jevnlig spurgt efter ham, men Finantsministeren kom kun leilighedsvis til Stede, og der var da ogsaa et enkelt Medlem, der gjorde Beregninger af samme Art som de, der her ere gjorte, over hvad de militære Udgifter vilde beløbe sig til, Beregninger, som kortelig bleve berigtigede fra min Side. Et andet Medlem omtalte ikke blot de Bevillinger, som af Regeringen vare forlangte til militært Brug, men ogsaa dem, der vare forlangte til andet Brug. Da afbrød Thingets Formand Forhandlingen — paa lignende Maade, som jeg nylig blev afbrudt af den høitærede Formand — med den Bemærkning, at det, der blev sagt, ikke henhørte under en Drøftelse af den paa Dagsordenen opførte Sag, og det vil ogsaa erkjendes, at man ikke kunde og ikke burde gjøre en Forhandling om Spørgsmaal, der overveiende vare af militær Natur, til en finantsiel Forhandling. Det var kun ganske leilighedsvis, at Finantsministeren anførte et Par Ord, som i Hovedsagen gik ud paa, at Regeringen, som ogsaa allerede omtalt af det ærede Medlem fra Viborg og oplyst af den høitærede Krigsminister, overfor det nærværende Forslag, selvfølgerig havde gjort sig klart, hvad

der vilde medgaa til de militære Foranstaltninger, og paa hvilken Maade Pengene skulde tilvelebringes, men at den fandt det rigtigst og naturligtst ikke at gaa ind paa en Debat derom nu, men forbeholde den til Forhandling i Udvalget. Jeg skjønner ikke rettere, end at denne Praxis, som den daværende Regering fandt rigtig, maa betragtes paa en vis Maade som godtjendt saavel af Thinget som af Thingets Formand. Jeg erindrer ikke nøie, om man mulig senere er afvegen fra denne Praxis, men jeg finder den i og for sig rigtig. Da jeg er kommen ind herpaa, skal jeg tilføie en Bemærkning om nogle Ord, der fremkom fra det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Bojsen), den Bemærkning nemlig, at der fra Høires Side mange Gange har foreligget en Erklæring om — jeg tror, at mine Meningsfæller ere enige i den Udtalelse, jeg nu fremsætter — at dersom vi iøvrigt maatte blive enige om, hvad der kan søges naaet med Hensyn til Forsvarsforanstaltninger, skal der fra vor Side ikke møde nogen Vanskelighed, men blive viist al Smøbekommen overfor de Herrers Ønsker med Hensyn til den Maade, hvorpaa Pengene skulle tilvelebringes. Naar jeg, da jeg først havde Ordet, bemærkede, at en lignende Udtalelse er falden fra den nuværende Regerings Side, erkjender jeg, at det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds havde Ret i, at denne min Bemærkning ikke var fuldstændig korrekt, forsaavidt en saadan Udtalelse ikke er fremkommen paa Regeringens Vegne, men, saavidt jeg huster, kun er kommen frem — men ogsaa saa meget skarpere — fra ikke eet, men endog flere af Regeringens Medlemmer. Hvorledes Conseilspræsidentens Standpunkt dertil er, veed jeg ikke; men jeg kunde dog nok tænke mig, at hans Standpunkt under forandrede finantsielle Forhold kunde være noget forskjelligt fra det, han indtog i en Udtalelse for 5—6 Aar siden. Det er imidlertid et Hensyn, som de Herrer virkelig ikke behøve at lade sig genere af, thi selv om de skulde komme til at gaa Conseilspræsidenten imod, vide de Herrer jo, at naar begge Thing blive enige om denne Sag, vil Conseilspræsidenten ikke stille sig som nogen Hindring.

Formanden (Høgsbrø): Jeg skal gjentage min Bemærkning om, at det ikke er ønskeligt, at denne Forhandling bliver en fuldstændig Forsættelse af Forhandlingen i Gaar, saa at man ikke ser hen til det bestemte Forslag, der foreligger til Behandling.